

KELIH

Kelih za evharistijo je običajno umetniško oblikovan in izdelan iz kovine, prevlečene z zlatom. Ta dragocenost je odsev spominjanja na tisto posodo, ki jo je Jezus dvignil ob koncu zadnje večerje, se zahvalil in jo ponudil učencem z besedami : To je moja kri, ki se preliva v odpuščanje grehov. Kelih zadnje večerje je simbol Jezusovega trpljenja in smrti na veliki petek in je zato tisti grenki kelih, za katerega je Jezus prosil Očeta, naj gre mimo njega. Jezus je trpel zaradi zlobe in grehov človeštva, saj nam prav pesem v pasijonu pravi: Jaz, Gospod Jezus, sem zagrešil tisto, za kar ti trpiš.

Po drugi strani pa je kelih zadnje večerje tudi posoda veselja in blagoslova. V podobi vesele gostije Jezus nakazuje srečo večnega življenja, ko bo pil iz keliha v kraljestvu Boga Očeta. Vsak učenec, ki zvesto hodi za Kristusom, pije iz keliha trpljenja, hkrati pa doživlja tudi veselje nebes iz svojega globokega prepričanja, da je pri Bogu varen in srečen. Kadar duhovnik dvigne kelih, nam podeli delež Kristusovega keliha in to je ena najpomembnejših potez v delovanju duhovnika in škofa.

Za umetnike je bil že od nekdanj izziv izdelati unikatni kelih. Tudi naš arhitekt Jože Plečnik je ustvaril veliko teh častivrednih posod.